

David Livingstone

född 1813, död 1873, skotsk läkarmissionär och upptäcktsresande. Han kom från ett fattigt hem och arbetade från tio- till fjortonårsåldern i textilfabrik men lyckades under stora försakelser studera till läkare och sändes 1840 av ett missionssällskap ut som läkarmissionär i Botswana i södra Afrika. Eftersom han insåg att missionen måste grunda sig på god kännedom om land och folk, gjorde han vidsträckta forskningsresor och kartlade stora delar av Afrika kring floden Zambesi. Hans energiska uppträdande mot slaveriet gjorde honom illa sedd bland boerna. Han kallade slavhandeln för "Afrikas öppna sår".

Han var den förste vite man som genomkorsat den afrikanska kontinenten från Indiska Oceanen till Atlanten.

Före sin död i träskmarker vid Bangveolosjön led han svårt av dysenteri och blodbrist. Under svåra plågor vadade han genom träsket, ofta i vatten till midjan. I slutet av april måste han göra halt vid byn Ilala vid Bangveolos södra ända. Hans svarta medhjälpare gör en gräshyddas åt honom, därinne. Då och då ser han in i hyddan och finner Livingstone på knä vid bädden, försä bön. När han på morgonen slutligen går fram till den knäböjande, finner han att denne är död. Bland de sista anteckningar den döde orkat göra i sin dagbok står: "Jag har aldrig ansett mig som annat än en Guds tjänare och har sökt följa hans ledning."

(Sven Danell: SAGT INFÖR DÖDEN - BANBRYTARE INOM TÄNKANDE, FORSKNING, SAMHÄLLSORDNING OCH MÄNNISKOVÅRD)